

סרטים

המספר המדכא מדכא

יהודית (צפון, תל-אביב; ארצות-הברית) סופיה לורן עומדת בפני הבר-קובוק, היא רושם את פרטיה האישיים. "שמך?" הוא שואל. "יהודית". "את נשואה?" "כן, אם אפי שר לקרוא לזה יכר". "יש לך ילדים?" (דמי עות בעיניים) "לא, כבר לא". "מה מספרך?" סופיה לורן מוסיפה את היד שלה, והפקיד של הקיבוץ מעתיק בצייטונות לתוך הטופס את המספר המקצועי על זרועה.

בצל או משהו לעיניים. זהו אחד השיאים הוולגריים של יהודית. ישנם כמה כאלה. בשיחה של יהודית עם אהרון, הוא צועק אליה: "אני יודע שהתענגת ברכאו עם החיילים הגרמנים, שתי שפמניה וי אכלת בשר". והיא משיבה לו בצעקה: "אתה חושב שאני נהנית מזה?" עיניו נפי קחות. הוא מתחיל להבין, ונופל על שפתיה בנשיקה ארוכה.

כל פעם שיש לה הזדמנות היא מנפנת את המספר שלה מדכאו, וכל פעם שיש לה

שרגא פרידמן וסופיה לורן ב"יהודית"

תענוג, שפמניה ובשר

עוד הזדמנות היא אומרת שהבן שלה נהרג במתנת. כרגעים כאלה התמונה נחתכת, מכי ניסים לה בצל או משהו לעיניים, ובתמור נה הבאה יש לה עיניים אדומות, דומעות. יהודית, סופיה לורן, היא ניצולת-מחנות המפשטת בישראל את בעלה הנאצי על מנת לנקום בו. ההגנה מחפשת גם היא את אותו הבעל, כדי להוציא ממנו ידיעות על ההתקפה הערבית על ישראל. הוא עובד כעת לשירות הערבים. כזה רשע הוא.

השימוש הזול, המרגיז, הצעקני והבלתי-משכנע יכול להרגיז כל אדם, גם אם אינו ישראלי, ואינו רואה את כל השגיאות העובי-דתיות. מצד שני, אפשר לומר לטובת ה-סרט שהצילומים, העריכה והבימוי עשויים בצורה מקצועית, ובמשך שעה וחצי נשמ-רים יפה המתח ושטף העלילה.

סופיה לורן ופיטר פינץ' נשארו שחקנים מעוררי הערצה גם ברגעים הגרועים שלהם.

אפלה בקרן-האור

קרן אור באפלה (אלנבי, תל-אביב; ארצות-הברית) שני סיפורים שהם סיפור אחד היו צריכים להפוך לסיפור שלישי על תקווה, על קרן-אור באפלה.

היו צריכים, משום שזו היתה הכוונה של הבמאי של התסריטאים, ושל הנושא עצמו: אשה צעירה, נשואה לדייג, אם לילדים נהי מדום, מרגישה את עצמה יום אחד בודדה. היא בודדה משום שבעלה גילה ששיקרה לו ובגדה בו, והוא מתרחק ממנה. היא למצאת במעין משרב, ומנסה להתעודד ו-למצוא את החיבה והידידות החסרים לה פתאום אצל האנשים המקיפים אותה.

קשר כמעט מוחלט. אבל לכל ה-אנשים סביבה יש עיסוקים משלהם. הם מרוכזים בעצמם ובענייניהם. הם לא יכולים ולא מעוניינים לעזור לה.

כל זה הוא בעצם רקע, המובא בעזרת פלש בקים, של הסיפור על קרן-האור. האשה לוקחת עודף כדורי שינה ומצלצלת לקליני-

קהל-שעות-משבר על מנת לשוחח, ברגעיה האחרונים, עם איזשהו בן-אדם.

בקליניקה נמצא בחור צעיר, סטודנט ל-פסיכולוגיה, המנסה במשך השעה שנותרה לאשה עד מותה, להציל אותה. נסיון ה-הצלה הזה צריך היה להיות דבר מרשים, נפלא: שני האנשים הזרים זה לזו לגמרי מצליחים להתקשר האחד עם השנייה קשר כמעט מוחלט. הגבר מגיע למצב של הת-רכויות כל כך גדולה באשה ובכל מה ש-נעשה בתוכה, עד שהוא יכול כמעט לה-קים אותה לתחייה, בכוח הרצון בלבד. וה-אשה, ברגעים האחרונים שלה, כשהיא כבר משוחררת מכל הנעשה בחיים, עדיין קשורה לקול הזה מעבר לקו הטלפון, ונאחזת בו. הקשר הנפלא הזה בין שני האנשים ה-זרים לא הפך בסרט לחוויה גדולה בגלל הבימוי, בגלל המשחק, בגלל הדיאלוגים, בגלל כל מה שצריך להיות בסרט טוב, ואינו נמצא בסרט פחות טוב.

שיחת טלפון מטבעה אינה דבר קולנועי, סינטי פולאק לא מצא דרך להפוך את ה-טלפון לקולנוע, המשחק הרמטי הסינר של סינטי פואטיה (הסטודנט) רק הויק לעניין, הדיאלוגים לא היו די חזקים כדי

להציל את התמונה, וגם אילו היו כאלה, לא היו עוזרים. **יותר מדי חיוך.** לאן בנקרופט (הי-מתאבדת), יש חיוך שיכול להכניס שמחה בלב כל העולם, ובכל הכוכבים סביבו. כשי-החיוך הזה נעלם משפתיה, יש הרגשה כי-אילו חושך נצחי עומד לרדת על הארץ. אבל כל במאי הקולנוע (לפחות אלה ש-סרטיהם הגיעו לארץ) התנפלו על החיוך שלה בידיים גסות, נהנו לשחקנית להשת-מש בו יותר מדי, במקומות הבלתי נכר-נים, ללא כל הצדקה, או סיבה, או סתריס מתאים.

בקרן אור באפלה (צריך לברך את ה-מפיקים שלא שינו את השם) הצליח הבמאי לקלקל נושא יפה, סיפור אותנטי ונוגע-לב, ושחקנית מוכשרת. בשביל סרט אחד, זה לא רע.

תהליך

*** **החנות ברחוב הראשי** (מוריה, חיפה) יחסים אנושיים עדינים, בלתי אפשריים, נוצרים בין נוצרי ליהודיה, שאת חנותה הוא עומד לרשת. לאחר שיקחו אותה למחנות ההשמדה. סרט מזועזע, עמוק, על נושא השואה.

* **סנדרה** (גח. תל-אביב) סרטו ה-מאכזב של ויסקונטי, שזכה בפרס בפסטיבל ונציה בשנה שעברה. שפע של נושאים, שפע של בעיות, פיוט מזוייף — וצילומים יפים.

* **אמריקה לאן** (מקסים, תל-אביב) סאטירה חריפה על מיסחור החיים והמות באמריקה.

* **יוזיה מאריה** (הבירה-ירושלים) שתי אלילות הקולנוע הצרפתי מבצעות רי-קודים ומהפכות בקסם שאין דומה לו.

* **אנשים מופלאים במכונית מעופפות** (פאר, תל-אביב) 14 סייסים חלר-צים חוצים את הגלא-מאנש ב-1910. סרט בעל-מעלות (צבעוני, עליו ומשעשע) ומגרעות (לא די צבעוני, לא די עליו, לא די משעשע).

דירות

אנו בונים דירות פאר במקומות הבאים:

- (1) רחוב דניאל-זמנהוף, הכניסה יולי 1966 — נותרו: 2 דירות בנות 2 1/2 חדרים; 3 דירות בנות 2 חדרים.
- (2) רחוב דניאל-פרלשטיין, הכניסה ספטמבר 1966 — נותרו: דירה אחת בת 2 1/2 חדרים 2 דירות בנות 2 חדרים.
- (3) רח' שלום עליכם-טשרניחובסקי, כניסה ספטמבר 1966 — נותרו: 4 דירות בנות 2 חדרים
- (4) רח' בן-ציון ישראל-בר-אילן, כניסה אפריל 1967.

של דירות בנות 2-2 1/2 חדרים ר — החל מ-21,500 ל"י.

תנאי תשלום נוחים לפי יכולת הקונה. אפשרות משכנתא ל-2 1/2 שנים ללא הצמדה

פאן-לון

חברה להנדסה ולבנין בע"מ בת"י, רחוב רוטשילד 25, (בנין "אתא") רחוב רוטשילד 34

פרסום אתגר בע"מ

האם כבר ישיש?

3 טיפות כלא תיאדנש על מברשת!

הנך רשאי לנהוג במכוניות מרוץ ללא רישיון בשטח התערוכה הפתוח כל יום מ-5 עד הצות קארטינג-הספורט שכבש את כל אירופה.

אוטובוסים: 22, 27, 28, 42